

THE MAYAN CODE

The Acceleration and Awakening the World Mind

Copyright ©2008 EDITURA FOR YOU

Coperta: Adrian Frigioiu

Tehnoredactare: Felicia Drăgușin

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

CLOW, BARBARA HAND

Codul mayaș / Barbara Hand Clow - București :

For You, 2007

ISBN 978-973-1701-12-7

299.77

Toate drepturile asupra versiunii în limba română aparțin Editurii For You. Reproducerea integrală sau parțială, sub orice formă, a textului din această carte este posibilă numai cu acordul prealabil al Editurii For You.

Tel./fax. 021/6656223; 0744352963; 0311001455,
0724212695

e-mail monica.visan@editura-foryou.ro;

foryou@editura-foryou.ro;

site: <http://www.editura-foryou.ro>,

www.copiii-indigo.ro

Printed in Romania

ISBN 978-973-1701-12-7

BARBARA HAND CLOW

Această carte este dedicată filiei mei și mea

Planeta și multă mulțumire 2004

CODUL ÎNȚELEPCIUNII MAYAȘE

*Accelerarea timpului
și trezirea conștiinței omenirii*

Traducere
Monica Vișan
Alina Cruceru

* Jackshuk „în forma de um”, ca o șineță umană,
făcută din plăci de ciferă tradițională, folosită la ceremonii și cră
funerară în diverse religii și culte, din care provine etimologia
periculilor magici.

EDITURA FOR YOU

- Schoch, Robert M. *Voices of the Rocks*. New York: Harmony House, 1997.
- Settegast, Mary. *Plato Prehistorian*. Hudson, N.Y.: Lindesfarne Press, 1994.
- Shanks, Hershel, and Ben Witherington III. *The Brother of Jesus*. San Francisco: HarperCollins, 2003.
- Shearer, Tony. *Lord of the Dawn: Quetzalcoatl*. Happy Camp, Calif.: Naturegraph, 1971.
- Sidharth, B. G. *The Celestial Keys to the Vedas*. Rochester, Vt.: Inner Traditions, 1999.
- Stipp, David. „Climate Collapse.” *Fortune*, January 26, 2004, 14-22.
- Strachan, Gordon. *Jesus the Master Builder*. Edinburgh: Floris Books, 2000.
- Strong, Roslyn. „Carnac, Stones for the Living: A Megalithic Seismograph?” *NEARA Journal* 35 (no. 2, Winter 2001) 62-79.
- Suskind, Ron. *The Price of Loyalty*. New York: Simon and Schuster, 2002.
- Swimme, Brian. *The Hidden Heart of the Cosmos*. Maryknoll, N.Y.: Orbis, 1996.
- Tedlock, Dennis. *Popol Vuh*. New York: Simon and Schuster, 1986.
- Temple, Robert. *The Crystal Sun*. London: Century Books, 2000.
- Tompkins, Peter. *Mysteries of the Mexican Pyramids*. San Francisco: Harper & Row, 1976.
- Urquhart, Gordon. *The Pope's Armada*. Amherst, N.Y.: Prometheus Books, 1999.
- Van Andel, Tjerd. *New Views on an Old Planet*. New York: Cambridge University Press, 1994.
- Wansbrough, Henry, editor. *The New Jerusalem Bible*. New York: Double-day, 1985.
- Webre, Alfred Lambremont. *Exopolitics*. Vancouver, British Columbia: Universebooks, 2005.
- Wente, Margaret. „Watch Out! More Health Care Can Make You Sick.” *Globe and Mail*, May 25, 2006.
- West, John Anthony. *Serpent in the Sky*. New York: Harper & Row, 1979.
- Yukteswar, Swami Sri. *The Holy Science*.

CUPRINS

1. Cuvânt înainte.....	6
2. Mulțumiri	12
3. Introducere	14
4. Capitolul 1 calendarul Mayaș	23
5. Capitolul 2 Timpul organic	51
6. Capitolul 3 Civilizația maritimă globală	88
7. Capitolul 4 Intrarea în Calea Lactee	130
8. Capitolul 5 Arborele lumii	158
..9. Capitolul 6 Ciclul galactic al creației și accelerarea timpului	184
10. Capitolul 7 Iluminarea și profetia, până în 2011	215
11. Capitolul 8 Christos și cosmosul.....	249
12. Anexa A Reflecții asupra axei înclinate	286
13. Anexa B Tranzite astrologice până în anul 2012	297
14. Anexa C Ghid pentru Ciclul Galactic al creației	319
15 Anexa D Determinarea semnului vostru mayaș al zilei de naștere.....	322
16 NOTE	335
17 Bibliografie.....	343

însemnatelor contribuții anterioare ale minților luminate – și aici pot fi inclusi toți arheologii care au studiat, cu dăruire, glifele Calendarului, descifrându-le înțelesurile.

Potrivit celor spuse de Calleman, 2 iunie 2005 a fost punctul de mijloc al perioadei pe care el o numește „Ciclul Galactic al Creătiei” – care a început la 5 ianuarie 1999 și continuă până la 28 octombrie 2011. La mijlocul oricărui dintre cele Nouă Cicluri, progresele în evoluție, specifice ciclului respectiv, devin vizibile.

Prin analogie, punctul de mijloc al Marelui Ciclu istoric, din anul 3.115 î. Hr., până la 28 Octombrie 2011, a fost anul 550 î. Hr., exact atunci când mari Maeștri, precum Pitagora, Zoroastru, Platon, Isaia, Lao-tse, Confucius, Mahavira și Buddha au apărut pe planetă. Este mai mult ca sigur că mayașii au alcătuit Calendarul în jurul anului 550 î. Hr., ceea ce înseamnă că e vorba de o scriere destinată Iluminării.

În același fel, Maeștrii Ciclului Galactic au apărut acum, cam în iunie 2005 – aşa că, citiți mai departe!

1. CALENDARUL MAYAŞ DESCOPERIREA

 istoria descoperirii și interpretării Calendarului Mayaș este izbânda erudiției și a spiritualității unui grup de oameni cutezători. Acești cercetători îndrăzneți, puțini la număr, au realizat ceva ce părea aproape imposibil: au descifrat Numărătoarea Lungă de 5.125 de ani din Calendar și, făcând acest lucru, este foarte posibil ca ei să fi dezvăluit modelul Creatorului pentru evoluția neamului omenesc și a Planetei. Moștenirea lor este, probabil, pentru unii dintre noi, ultima ocazie de a înțelege corect o civilizație foarte avansată, străveche și sacră. În decursul anilor '30, după ce au fost descifrate și corelate suficiente date, discipolii au putut vedea că mayașii clasici (care au trăit din anul 200, până în anul 900 d. Hr.) erau obsedați de măsurarea timpului și de dezvăluirea înțelesului acestuia.

Căutând să decodifice înțelesul timpului, poporul mayaș a inventat ceea ce reprezintă, probabil, cel mai sofisticat sistem matematic din istoria civilizației omenesti. De fapt, originile acestui sistem antedatează, în mare măsură, perioada clasică a civilizației Maya și, după cum veți vedea la un moment dat, există multe informații gravate pe siturile mayașe clasice, care ne întorc cu mii, milioane sau chiar miliarde de ani în urmă. Aceste date uluitoare sunt calculate după un sistem simplu, dar genial, alcătuit din bare, puncte și un simbol pentru zero, un sistem de notare extrem de precis. Olmecii reprezintă civilizația-mamă a mayașilor, iar elementele calendarului Tzolkin, numărătoarea de 260 zile, care este

folosită și astăzi, a fost găsită în siturile olmece, care datează căm de acum 3.000 de ani, reprezentând un alt indicu al vechimii sistemului de datare mayaș.

Cei mai mulți dintre arheologi cred că civilizația Olmecă din Mexicul Central își are originile în perioada anterioară anului 2000 î. Hr. Oricum, țineți cont de faptul că arheologii ultimilor două sute de ani sunt recunoscuți pentru subevaluarea vârstei reale a originii diferitelor civilizații. Datele arheologice atestă că olmecii foloseau semne timpurii din Calendar; prin urmare, voi începe această carte cu ipoteza că primul val – sau coagularea concertată a civilizației olmece – trebuie să fi avut loc în jurul anului 3113 î. Hr., care marchează începutul Numărătorii Lungi. Întrucât Numărătoarea Lungă descrie originile, dezvoltarea și decăderea civilizației din Mesoamerica* și pentru că mayașii sunt descendenți ai olmecilor, semințele poporului mayaș trebuie să fi fost semănate chiar la începuturile Numărătorii Lungi.

În mitologia mayașă, cultivarea porumbului este asociată cu originile acestui popor, iar porumbul a fost descoperit în regiune, cu șapte mii de ani în urmă.¹ Calendarul este numit Calendar Mayaș (nu Olmec), deoarece civilizația mayașă clasăcă i-a desăvârșit toate aspectele. Mayașii au calculat modul în care timpul poate influența istoria și au lăsat înregistrări clare și complexe ale descoperirilor pe care le-au făcut. Când s-au dezvoltat suficient de mult pentru a-și interpreta miturile privind originile lor, mayașii au legat cultivarea porumbului de aceste origini, aşa cum se regăsesc în relatarea genezei lor, Popol Vuh**.

* numele dat părții din America Centrală, pentru regiunea de la centrul Mexicului, până la Honduras și Nicaragua, în care au locuit populațiile Olmece, Mayașe și Aztece. N. tr.

** *Popol Vuh* este Cartea Sfântă a indigenilor din America Centrală. N. tr.

Chiar și astăzi, în cultura mayașă și în cadrul ceremoniilor, porumbul rămâne în centrul atenției. Numărătoarea Lungă începe în jurul anului 3113 î. Hr., într-un timp ce corespunde apariției complexelor orașe-temples, în imperiile antice din Egipt, Sumer și China. Întrucât Maya este, de asemenea, o civilizație a piramidelor, hieroglifelor, mitologiei și astrologiei și cătă vreme Calendarul său descrie cu precizie ciclurile istorice ale dezvoltării civilizației, de ce să nu deducem că originile lor datează de la începuturile Calendarului Mayaș – ba chiar de mai devreme, de când a început cultivarea porumbului? Aceasta este un aspect important, pentru că trebuie să luati în considerare toți cei treisprezece baktuni și, în mod special, primul baktun, în timpul căruia au luat naștere civilizații complexe, între anii 3113 și 2718 î. Hr. (un baktun este o perioadă de 394 de ani; baktunii reprezintă diviziunea principală a celor 5.125 de ani de istorie pe care o descrie Numărătoarea Lungă).

Nu voi pierde prea mult timp cu polemici savante despre originile civilizației Maya, aducând argumente pro sau contra, pentru că interesul nostru primordial este cunoașterea Calendarului. Din perspectiva mea de indigen, adesea nu sunt de acord cu opiniile arheologilor sau antropologilor. Găsesc că ei greșesc deseori în ceea ce privește originile civilizațiilor și nivelul lor de complexitate – în special atunci când se referă la civilizațiile indigenilor continentelor americane. Din fericire, în ceea ce privește civilizația Maya, timpul a cernut deja multe dintre primele dispute privind Calendarul, fapt care îmi permite să adaug propriile mele considerații. Cercetătorii Calendarului sunt absolut de acord cu datele de început și sfârșit al acestei civilizații: 3113 î. Hr.-2012 d. Hr. sau 3115 î. Hr. – 2011 d. Hr., în cazul lui Carl Johan Calleman. Sunt puțini cei care au înțeles ce înseamnă de fapt Calendarul, agreând ideea că acesta descrie evoluția istorică a civilizației, pe parcursul a 5.125 de ani – sau, în general, evoluția timpului de-a lungul a 16,4 miliarde de ani, după cum susține Calleman. Specialiștii fac rareori supozitii

privind semnificația Calendarului, cu excepția faptului că spun cu totii că mayașii erau obsedați de timp. Scriitorii la care mă refer pe larg în această carte nu sunt academicieni, dar sunt cercetători, iar interesul lor este să dezvăluie înțelesul Calendarului Mayaș și să descifreze motivația obsesiei mayașilor față de timp.

În orice caz, suntem cu toții liberi să luăm în considerare idei oricât de revoluționare despre modul de gândire al mayașilor, întrucât cosmologia modernă a avansat în suficientă măsură, pentru a permite acest lucru. Noi am trecut de la o perspectivă geocentrică (ce are Pământul drept centru), la una heliocentrică (cu Soarele în centru), doar de patru sute de ani încă, chiar în jurul perioadei în care a început ultimul baktun al Numărătorii Lungi. Acum trecem rapid la o perspectivă galactocentrică (ce are Galaxia drept centru), pe măsură ce acest baktun ia sfârșit. Abia recent, majoritatea oamenilor a devenit conștientă de faptul că sistemul nostru solar orbitează în jurul Centrului Galaxiei Calea Lactee și că Galaxia noastră este doar una dintre miliardele de Galaxii din Univers. Cei mai mulți dintre cercetători cred că acest Calendar Mayaș urmărește dezvoltarea civilizației prin intermediul timpului, fapt care justifică interesul oamenilor față de el. Noi înțelegem foarte puțin din calendarele vechilor egipteni, pentru că mentalitatea materialistă vestică limitată a controlat primele interpretări ale acestei mari rete civilizații sacre. Acum, sunt disponibile mai multe interpretări nefalsificate privind civilizația Maya, fiindcă ea fost descoperită abia acum o sută cincizeci de ani, iar cele mai multe dintre învățările în domeniu au apărut pe parcursul ultimilor o sută de ani.

Oamenii și-au dat seama de valoarea cunoașterii Calendarului atunci când, prin anii '50, cercetători precum Sylvanus Morley și Eric Thompson au publicat cărți despre sistemele numerice și matematice ale mayașilor.² Oamenii erau intrigăți de faptul că mayașii foloseau sistemul vigesimal (bazat pe zero și pe multipli de 20) pentru numărarea cu ajutorul punctelor și barelor; sunt puțini cei care

pot înțelege complexitatea acestor date uimitoare din Calendar. Adevărul este că știința mayașă era incredibil de avansată, iar conceputul lui zero nici măcar nu era *cunoscut* în Europa, înainte ca musulmanii să-l fi introdus în Vest, în Spania, în jurul anului 1000 d.Hr.

CONTINUITATEA CIVILIZAȚIEI MESOAMERICANE

Publicul a fost intrigat, mai ales de faptul că milioane de descendenți ai mayașilor locuiesc încă la sate, în apropierea romanticelor piramide din junglă. Ca niște paznici fantomatici, mayașii au rămas pe lângă orașele abandonate de strămoșii lor, cu mii de ani în urmă. Nu voi uita niciodată primele ceremonii la care am participat, alături de mayașii din Lacondon, lângă Palenque, în Chiapas, Mexic, în anul 1989. Precum esenienii sau gnosticii, bărbații purtau tunici de un alb imaculat, țesute manual, până sub genunchi, iar părul lung și drept le ajungea până sub talie. Când aduceau ca ofrandă pentru ceremonia din pădure, vase meșteșugite în manieră tradițională, figurile lor păreau desprinse, parcă, din alte vremuri.

Triburi mayașe izolate din Chiapas, Mexic și din ținuturile înalte ale Guatemalei, încă păstrează calendarele originale, pentru numărarea zilelor. De asemenea, ei au păstrat multe dintre cele mai vechi ritualuri și tehnici de vindecare. Din fericire, începând cu anii '60 și după aceea, cercetători deosebiți s-au dus să trăiască printre mayași și au certificat cu documente cunoașterea lor străveche – un proces atât de neglijat în trecut. Cercetătorii care chiar au trăit alături de mayași și au învățat dialectele lor, au adăugat noi înțelesuri la cunoașterea miturilor și sistemelor de dateare originale. Aceste noi înțelesuri au venit tocmai la timp, pentru a pune stăvila gândirii impuse de mentalitatea occidentală. Pentru mulți cercetători care se bazează pe ipoteze, aşa cum sunt și eu, ar fi imposibil să evaluateze și să analizeze Calendarul Mayaș, fără ajutorul

descoperirilor acestor cercetători inovatori, care își desfășoară munca la fața locului.

Continuitatea artei și mitologiei civilizațiilor Olmecă, Mayașă, Toltecă, Aztecă și a descendenților mayașilor, de-a lungul unor imense perioade de timp, este impresionantă. Cel mai potrivit cuvânt pentru a descrie această întreagă civilizație a indigenilor este *mesoamericană**, pentru că ea onorează contribuția urmașilor care trăiesc în zilele noastre, la păstrarea și manifestarea tradițiilor străvechi.

Prin anii '70, a apărut o convergență a studiilor consacrate mayașilor, dat fiindcă au fost dezvăluite atât de multe fapte umitoare. Unii dintre cei mai strălucitori gânditori ai vremurilor noastre, cum sunt Terence McKenna și Jose Arguelles – descriși cel mai bine drept „cercetători ai noii paradigmă” – și-au concentrat atenția asupra Calendarului Mayaș. Ei au validat importanța Calendarului Mayaș pentru America și pentru întreaga omenire, iar eu sunt de acord cu ei. Cățiva oameni, printre care mă număr și eu, găndesc că acest progres obținut de indigenii americanii reprezintă veriga lipsă care explică de ce Vestul și-a pierdut sufletul, în ultimii patru sute de ani. Mayașii sunt strămoșii spirituali ai populațiilor actuale din Americi (în egală măsură, ai indigenilor americanii, ai Primei Națiuni a Canadei și ai diferitelor popoare străvechi din America Centrală și de Sud), deși înțelesul și viabilitatea tradițiilor lor au fost negate și aproape eradicat.

Cu cincizeci de ani în urmă, îmbogățirea cunoașterii privind uluitoarea civilizație mayașă a deschis largi și profunde perspective în istoria gândirii. De exemplu, atunci când glifele mayașe au fost, în cele din urmă, descifrate, au fost găsite date, precum cele de la Coba, în sudul Chiapasului, care ne-au întors cu milioane, miliarde și chiar trilioane de ani în urmă. În 1927, după ce aceste date mayașe au fost corelate cu calendarele moderne – corelația GMT (Goodman–Martinez Hernandez–Thompson) – cei mai mulți din-

tre cercetători au căzut de acord asupra faptului că Numărătoarea Lungă începe în jurul anului 3113 î. Hr.³

Pentru mulți, a fost uluior faptul că mayașii stabiliseră aceeași dată pe care o folosesc arheologii pentru apariția simultană a civilizației – care se presupune că a răsărit parcă de nicăieri, cu sistemele ei de scriere complexe și cu orașele-templo atât de elaborate. Scriitorii noii paradigmă au comentat, în mod deformat, că există prea multe „apariții bruște” în doctrina istorică și că se întâmplă ceva mai mult decât atât.

Aproape că le dau dreptate.

Dacă te gândești la acest aspect, apariția simultană, la nivel global, a civilizației, în 3113 î. Hr., pare unitară, ca și cum omenirea a primit un semnal pentru a evoluă, acum 5.125 de ani. Ei bine, după cum veți vedea, chiar aşa a și fost!

CICLURILE TIMPULUI ÎN CALENDAR

Mulți oameni sunt fascinați de faptul că Numărătoarea Lungă se împarte în cicluri, în loc să se deruleze doar, la nesfârșit, odată cu timpul linear. Pentru că am pătruns în acest sistem, s-ar putea că ciclurile mayașe ale timpului să nu vă mai fascineze deloc; ele pot părea chiar la fel de nepătruns, ca și limba greacă. Pentru a vă ajuta să asimilați mai ușor această parte, pe baza schemelor mele Chris a realizat câteva schițe asemănătoare desenelor animate, care înfățișează elementele de bază ale Calendarului.

În ceea ce mă privește, eu trebuie să înțeleg Calendarul din punct de vedere matematic, pentru a putea scrie despre el, dar voi putea să-l fixați în memorie, vizual, pentru a-l citi. De fapt, aşa au făcut și mayașii – și probabil că, tocmai de aceea, mulți dintre ei știau o sumedenie de lucruri despre simboluri și numere (din Calendar), aşa cum știi încă și astăzi.

BAKTUN cca și cărți
exact

394 ani
144.000 zile

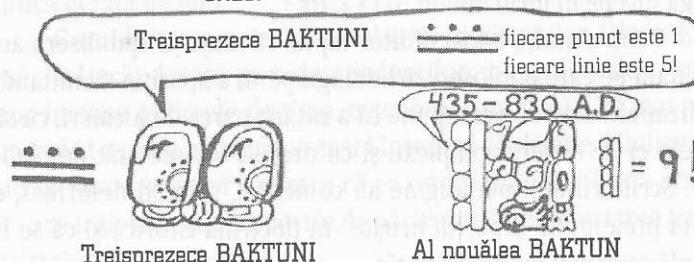

FIG. 1.1 Baktuns

Numărătoarea Lungă de 5.125 de ani este împărțită în treisprezece cicluri, de câte 394 de ani fiecare, numite baktuni; fiecare baktun este împărțit în douăzeci de cicluri, numite katuni, care, la rândul lor, sunt alcătuite din douăzeci de tuni, a căte 360 de zile fiecare. Faptul că unitatea de bază, tun-ul, are 360 de zile, timpul rămâne în urmă cu circa cinci zile într-un an solar (care are 365 de zile) – ceea ce scoate brusc mintea oricui în afara timpului linear.

În siturile clasice importante – cum sunt Copan, în Honduras, Palenque, în Mexic, Tikal și Quirigua, în Guatemala – în perioada celui de-al nouălea baktun (435 – 830 d. Hr., conform Numărătorii Lungi), date referitoare la katuni au fost gravate pe monumente de piatră, alături de alte descrierii mitologice și artistice ale evenimentelor ceremoniale și istorice. Cel de-al nouălea baktun e doar un fragment de timp din mijlocul Numărătorii Lungi de treisprezece baktuni, deși aceasta a fost perioada în care mayașii au aprofundat cunoașterea despre înțelesurile timpului. Știm că, pe parcursul celui de al nouălea baktun, aveau loc, în mod constant, ceremonii și divinații ce se desfășurau în timpul katunilor și tunilor importanți. Am putea spune că *mayașii au prefigurat timpul, în decursul celui de-al nouălea baktun*.

Mayașii din perioada clasică au studiat cu siguranță caracteristicile reale ale fazelor timpului, fiindcă au construit și datat mo-

CODUL ÎNTELEPCIUNII MAYAȘE

numente de piatră care ilustrează aspecte ale mitologiei lor. De asemenea, ei au imortalizat imagini ale acestei mitologie, pe mii de vase pe care au inscripționat date din Calendar. Ei și-au reprezentat mitologia pe vase, inscripționând mii de date din Calendar. Cu alte cuvinte, își spuneau povestea și prefigurau timpul. Ei păreau să fi încercat să descopere caracteristicile unice ale fiecărui katun (fiindcă 19,7 ani se refereau la o singură generație), care erau apoi aplicate katunilor din oricare viitor baktun.

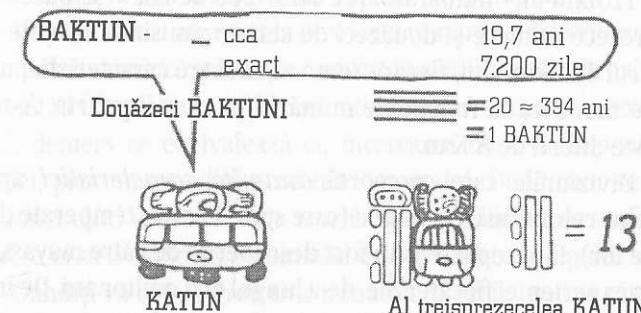

FIGURA 1.2 Katuni

Nume de zile în anul sacru
Tzolkin de 260 zile

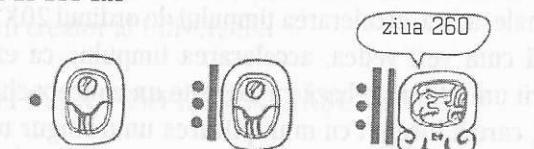

FIG. 1.3 Tzolkin

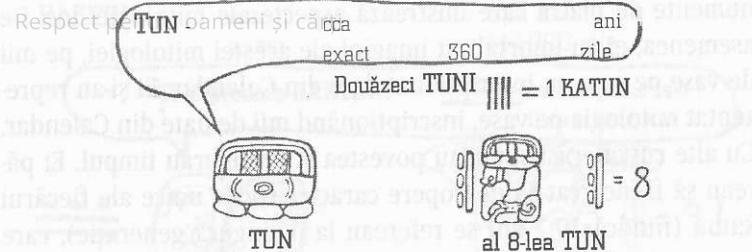

FIG. 1.4 TUNI

Tzolkin-ul – numărătoarea celor 260 de zile – se bazează pe treisprezece numere și douăzeci de semne sau simboluri ale zilei. În cadrul Tzolkin-ului, fiecare semn al zilei are caracteristici unice, care se modifică în funcție de numărul pe care îl poartă. Astfel, 1 Kan este diferit de 8 Kan.

Diviziunile care comportă *anumite caracteristici* aparțin semnelor celor douăzeci de zile (care sunt, fiecare, temperate de numeroele lor); la început, ele au fost descoperite de către mayași, prin trăirea experienței fiecărei zile, de-a lungul mai multor ani. De îndată ce au aflat înțelesul celor douăzeci de zile și al celor treisprezece numeroare care formează împreună Tzolkin-ul de 260 de zile, mayașii au început să cerceteze Anul Sacru – tun-ul de 360 de zile – pentru a înțelege caracteristicile zilelor, în valori din ce în ce mai mari și în creșteri vigesimale, adică, accelerarea timpului de ordinul 20×20 .

După cum veți vedea, accelerarea timpului, ca expresie a multiplicării unităților de bază cu 20, este un concept-cheie al Calendarului, care a început cu multiplicarea unui singur tun cu 20, pentru a obține un katun. Apoi, un katun este multiplicat cu douăzeci pentru a forma un baktun, un baktun este multiplicat cu douăzeci pentru a rezulta un piktun și.a.m.d.. Deci, în Calendar, *tun-ul este unitatea de bază a accelerării timpului*.

Un tun de 360 de zile este în rezonanță cu 260 de zile Tzolkin, pentru că numeroarele primare pe care se bazează Tzolkin-ul – trei-

sprezece și douăzeci – rezonează amândouă cu cei treisprezece baktuni (constând din douăzeci de katuni), care formează Numărătoarea Lungă. și este cert faptul că fiecare baktun are o însușire proprie, care este numerică, asemenea celor treisprezece zile numerice ale Tzolkin-ului. Știu că pare confuz, aşa că voi explica aceste aspecte în detaliu, pe măsură ce mergem mai departe. Odată ce începem, este cu adevărat important să căptăm un simț al *rezonanței în accepțiunea ciclurilor timpului*. Cu alte cuvinte, un tun rezonează sau vibrează cu un katun, un baktun și.a.m.d. Toate acestea ne duc, în cele din urmă, la teoria accelerării vigesimale a timpului.

Mayașii clasici au ajuns la o viziune unitară și misterioasă asupra timpului, care încă stârnește curiozitatea milioanelor de oameni. Ei păreau să fi încercat să întreagă modul în care crește și se extinde timpul, demers ce echivalează cu încercarea de a desluși natura evoluției, prin intermediul accelerării timpului. După cum veți vedea, atunci când vom investiga teoriile lui C J Calleman, este foarte posibil ca ei să fi explorat potențialul de accelerare a timpului.

Gândiți-vă cât de greu trec minutele și orele, atunci când aştepți să-ți revezi iubul și cum zboară timpul când sunteți împreună. Eu asemăn viziunea mayașilor asupra accelerării timpului cu esența iubirii Divine, pentru că ea ne dezvăluie, printr-o străfulgere a mintii, relația noastră personală cu Creatorul și descrie potențialul creator al Universului.

VIZITĂ LA TEMPLELE MAYAȘE

Ori de câte ori vizitez siturile mayașe clasice, mă simt ca într-o bibliotecă vie, inscripționată în piatră. Monumentele din piatră și inscripțiile îmi vorbesc prin graiul lor sculptural, literar și matematic. Atunci când nu pot decifra ceea ce simt, în timp ce meditez asupra acestor mesaje, animalele și insectele îmi dezvăluie codurile, prin comportamentul lor; de aceea, de fiecare dată când mă